Când Dumnezeu a creat omul și i-a dat să stăpânească pământul, i-a spus să stăpânească peste toate viețuitoarele pământului.

Dumnezeu s-a referit la animale, însă omul a înțeles că poate stăpâni și peste oameni, uitând că singurul stăpân este Dumnezeu.

Pe parcursul a acestei călătorii vom vedea cum oamenii s-au luptat între ei pentru a se stăpânii unii pe alții, cum s-au

format și cum au dispărut popoare.

Pentru că și noi romii suntem creația lui Dumnezeu, mereu ne-am întrebat de unde venim și încotro ne îndreptăm. Ne-am întrebat de mii de ori de ce romii în ultimul mileniu au fost mereu stăpâniți de alte popoare, de ce despre noi se vorbește doar cu începutul migrației din India.

Migrația din India a început în secolul X d.Hr.,

dar până atunci au existat romi?

Plecând de la această întrebare vom merge pe firul istoriei și de unde putem începe mai bine dacă nu de la Biblie unde este toată înțelepciunea și lumina lumii.

Nu ne vom baza doar pe Biblia Ortodoxă și pentru a avea un răspuns complet vom analiza Biblii apocrife, texte masoretice, texte istorice, texte științifice.

Este necesar să le comparăm cu toate, pentru că din câte știm până acum este prea puțin. Știm că venim din India pentru că s-au făcut cercetări pe grupe de sânge și ADN dar cum am ajuns în India, unde eram în urmă cu o mie de ani încă nu știm.

O altă întrebare la care încă nu există răspuns este de ce regimul nazist a dorit să extermine doar romii și evreii? Există o teorie care spune că oamenii de știință care

erau apropiații lui Hitler, în urma cercetărilor lor știau că adevărații arieni sunt romii și evreii. De aceea vom merge la începuturile omenirii și vom cerceta pas cu pas crearea popoarelor.

Știm că încă din antichitate popoarele au inventat cuvinte discriminatorii cu care etichetau pe cei care nu erau ca ei. Cuvântul „barbari” a fost folosit de romani și greci pentru popoarele care le considerau necivilizate.

Cuvântul „păgâni” a fost folosit de creștini pentru cei care nu împărtășeau credința lor. Și cuvântul „țigani” a fost folosit pentru romi, cuvânt care se mai folosește și astăzi în sensul preorativ.

Cu cât vom scormoni mai adânc vom descoperi lucruri care se știu de mult dar s-a dorit să rămână ascunse.

Pentru a înțelege formarea națiunilor cel mai corect este să căutăm în Biblie pentru că aici

găsim începuturile pământului și ale lumii.

Citind Geneza (4:17) găsim următorul verset:

„Cain s-a împreunat cu nevasta sa; ea a rămas însărcinată și a născut pe Enoh. El a început să zidească o cetate și a pus acesteia numele fiului său Enoh.

Enoh a fost tată lui Irad. Irad a fost tată lui Mehuiael. Mehuaiel a fost tatăl lui Metuiașel și Metuiașel a fost tatăl lui Lameh. Lameh și-a luat

două neveste; numele uneia era Ada și numele celeilalte era Țila.

Ada născut pe Iabal; el a fost tatăl tuturor celor care locuiesc în corturi și păzesc vite.

Numele fratelui său era Iubal; el a fost tatăl tuturor celor care cântă alăuta și cavalul.

Țila de partea ei a născut și ea pe Tubal-Cain, făuritorul tuturor uneltelor de aramă și fier. Sora lui Tubal-Cain era Naama.”.

De aici putem trage concluzia că Iubal este stămoșul muzicanților și Tubal-Cain este strămoșul tuturor meșteșugarilor care prelucrează metale.

Așa cum știm cu toții acestea sunt meserii tradiționale ale țiganilor, care s-au moștenit din tată în fiu până în zilele noastre. Plecând de la aceste considerente înțelegem că Lameh este strămoșul țiganilor. Nu sunt suficiente date pentru a continua genealogia lui Iubal și

Tubal-Cain, însă știm cu toții că la Marele Potop au dispărut toți oamenii de pe pământ, cu excepția familiei lui Noe compusă din: nevasta lui, cei trei fii și cele trei nurori.

Există câteva surse care spun că Naama sora lui Tubal-Cain dar nu vom insista.

După terminarea potopului, din arca lui Noe au coborât: Noe cu soția și cei trei fii Sem,Ham,Iafet și nevestele lor.

Din fiii lui Noe s-au răspândit oamenii pe tot pământul.

Noe, om harnic, a plantat vie și la prima recoltă a făcut vin și s-a îmbătat. A adormit dezbrăcat în corpul său și fiul său Ham l-a văzut. Atunci Ham s-a amuzat tare și a chemat și pe frații săi să se amuze. Aceștia s-au rușinat de goliciunea tatălui său și au intrat cu spatele în cortul lui și l-au acoperit. Dimineață când a aflat Noe s-a mâniat tare și a blestemat pe

urmașii lui Ham să fie servitorii urmașilor fraților săi. Acest blestem a persistat mult timp și au fost multe războaie în care unele popoare au subjugat alte popoare. Au fost mulți care au folosit acel blestem drept pretext pentru comerțul cu sclavi.

Din fii lui Noe s-au dezvoltat popoare și găsim în Biblie spițele neamului.

În Cronici 4 găsim fiii lui Iafet: Gomer, Magog, Moadai, Iavan, Tubal,

Meșec și Tiros. Fii lui Gomer: Aschenaz, Difat și togarma. Fii lui Iavan: Elișa, Torsisa, Chitim și Rodanim.

Fiii lui Ham: Cuș, Saba, Havila, Sabta, Raema și Subteea. Fiii lui Raema: Seba și Dedam. Cuș a născut pe Nimrod; el a început să fie puternic pe pământ.

Din seminția lui Mitraim au ieșit ludimii, anaimii, letabimii, naftuhimii, patrusimii, casluhimii, din care au ieșit filistenii și caftolini. Canaan a născut

pe Sidon și pe Het și pe iebusiți, amariți, ghingasiți, heviți, archiți, siniți, arvadiți, temariți și hamatiți.

Fiii lui Sem: Elam, Asur, Arpacșad, Lud, Aram, Uț, Hul, Gheter și Meșec.

Arpacșad a născut pe Eber. Lui Eber i s-a născut Peleg și Ioctan. Lui Ioctan i s-a născut Almodad căruia i s-a născut Șelef care a născut pe Hațarmaved car l-a avut pe Ierah. Ierah a avut fiu pe Hadoran care a avut pe

Uzal și i-a urmat Dipla care a născut pe Ebal și a avut urmaș Abimaiel care i-au urmat Seba. Seba a avut pe Ofir căruia i-a urmat Havila care a fost tatăl lui Iobab, toți aceștia au fost urmașii lui Ioctan.

În total neamurile ieșite din seminția fiilor lui Noe, Iafet, Ham și sem sunt șaptezeci și două de neamuri. Dintre aceștia paisprezece sunt din seminția lui Iafet ,treizeci și unu din seminția lui

Ham și douăzeci și opt din seminția lui Sem.

Istoricii au împărțit neamurile ieșite dintre cei trei fiii ai lui Noe după numele lor: Iafiți,Hamiți și Semiți.

Iafiții sunt toate popoarele europene care s-au desprins din seminția lui Iafet. Aceștia sunt: armenii, cimerienii, sciții, galezii, irlandezii, franci și grecii.

În secolul VIII, Isidor din Sevila a publicat cunoscuta s-a istorie în

care trasează originile națiunilor din Europa până la Iafet.

Ham este strămoșul tuturor popoarelor africane și au fost numiți hamiți. Tot din hamiți se trage și Nimrod, cel care a construit Turnul Babel.

Biblia ne spune că până atunci tot pământul avea o singură limbă și aceleași cuvinte. Când a văzut Dumnezeu că vor să construiască un turn care să ajungă până la cer, atunci le-a încurcat limbile să nu se mai

înțeleagă și astfel nu au putut termina turnul.

Singurii care au păstrat limba moștenită de la strămoși au fost urmașii lui Sem.

Din seminția lui Sem au ieșit popoarele asiatice. De reținut că din seminția lui Sem au ieșit și evreii despre care găsim cele mai multe referiri în Biblie care le vom trata mai târziu.

Istoricul Flavius Josephus din secolul V a scris despre cei cinci fii ai lui

Sem că a fost progenitorii națiunilor : Elam, Asiria, Siria, Lydia și Caldeea.

Descendenții săi au fost super puteri. Asirienii descindeau din Asur și persanii din Elam.

În secolul XIII Bar Hebraeus într-o carte a sa, vorbește despre Noe că a împărțit lumea în cei trei fiii ai săi, Ham a primit Țara negrilor (Sudan), Sem a bruneților (Sumra) și Iafet a roșilor (Lukra). Acestea fiind neamurile după Marele Potop și noi ne-am propus

să găsim originile țiganilor. Vom cerceta toate neamurile să vedem dacă țiganii au făcut parte din neamurile de la început sau au apărut mai târziu prin contopirea altor popoare.

Cu toții am auzit de la bătrânii noștri că noi suntem din neamul evreilor și singura explicație era că în lagărele de exterminare din Al II-lea Război Mondial, Hitler știa de la oamenii săi de știință că evreii sunt același neam,

ei fiind arienii adevărați și din această cauză a căutat să-i extermine. Știm cu toții ororile Holocaustului, dar în continuare vom verifica dacă în povestea transmisă de la bătrânii noștri există adevăr.

Din această cauză ne vom uita în genealogia evreilor de la începuturi.

În Geneza;25 găsim toți urmașii lui Avraam cu neamurile care s-au desprins din semința lui, dar pentru că noi ne-am propus să găsim originile

țiganilor vom începe cu evreii.

Avraam a fost tatăl lui Isac. Isac a fost tatăl lui Esau și Iacov. Esau a locuit în Muntele Seir din Edom și din seminția lui s-a format poporul edomiților. A fost un neam mare și au stăpânit teritorii întinse.

Iacov a avut doisprezece fii, cei care au format cele doisprezece seminții ale poporului Evreu. Aceștia au fost: Ruben, Simeon, Levi, Iuda, Isahar, Zabulon, Iosif, Beniamin,

Dan, Neftali, Gad și Așer. După ce am citit în Geneză genealogia tuturor celor doisprezece triburi ne oprim la genealogia tribului lui Iuda, pentru că Iuda și-a luat nevastă din alt neam, contrar poruncii lui Dumnezeu care le poruncise evreilor să nu-și ia neveste din alt neam.

În Cronici;4 în Biblia lui Cornilescu găsim urmașii lui Iuda dar și în Biblia ortodoxă găsim în Cartea întâia Parali Pomena (Întâia a cronicilor)

întreaga genealogie a lui Iuda din care s-a format neamul țiganilor. În continuare vom detalia formarea neamului țigănesc.

De reținut faptul că numele „țigani” l-au primit în secolul X d.Hr. de la greci.

În Genaza;38 găsim povestea lui Iuda și nora sa Tamar care a născut pe Fares strămoșul țiganilor, vom reda aici întreg versetul 38 din Geneza:

Iuda şi Tamar

[1]În vremea aceea, Iuda a părăsit pe fraţii săi şi a tras[*] la un om din Adulam, numit Hira.

[*] Gen 19:3 2 Imp 4:8

[2]Acolo, Iuda a văzut[*] pe fata unui canaanit, numit Şua[**]. A luat-o de nevastă şi s-a culcat cu ea.

[*] Gen 34:2 [**] 1 Cron 2:3

[3]Ea a rămas însărcinată şi a născut un fiu, pe care l-a numit Er[*].

[*] Gen 46:12 Num 26:19

[4]A rămas iarăşi însărcinată şi a mai născut un fiu, căruia i-a pus numele Onan[*].

[*] Gen 46:12 Num 26:19

[5]A mai născut iarăşi un fiu, căruia i-a pus numele Şela[*];

Iuda era la Czib când a născut ea.

** Gen 46:12 Num 26:20*

6Iuda a luat întâiului său născut, Er, o nevastă numită Tamar.*

** Gen 21:21*

7Er, întâiul născut al lui Iuda, era rău înaintea Domnului, şi** Domnul l-a omorât.*

** Gen 46:12 Num 26:19 ** 1 Cron 2:3*

8Atunci, Iuda a zis lui Onan: „Du-te la nevasta fratelui tău, ia-o de nevastă, ca cumnat, şi ridică sământă fratelui tău.”*

** Deut 25:5 Mat 22:24*

9Onan, ştiind că sământa aceasta n-are să fie a lui,*

vărsa sămânţa pe pământ ori de câte ori se culca cu nevasta fratelui său, ca să nu dea sământă fratelui său.

** Deut 25:6*

10Ce făcea el n-a plăcut Domnului, care l-a omorât şi pe el.*

** Gen 46:12 Num 26:19*

11Atunci, Iuda a zis nurorii sale Tamar: „Rămâi văduvă în** casa tatălui tău până va creşte fiul meu Şela.” Zicea aşa ca să nu moară şi Şela ca fraţii lui. Tamar s-a dus şi a locuit în casa tatălui ei.*

** Rut 1:13 ** Lev 22:13*

Păcătuirea lui Iuda cu Tamar

12Au trecut multe zile şi fata lui Şua, nevasta lui Iuda, a

murit. După ce au trecut[*] zilele de jale, Iuda s-a suit[**] la Timna, la cei ce-i tundeau oile, el şi prietenul său Hira, Adulamitul.

[*] 2 Sam 13:39 [**] Ios 15:10 Ios 15:57 Jud 14:1

[13]Au dat de veste Tamarei despre lucrul acesta şi i-au zis: „Iată că socru-tău se suie la Timna, ca să-şi tundă oile.”

[14]Atunci, ea şi-a lepădat hainele de văduvă, s-a acoperit cu o maramă, s-a îmbrăcat în alte haine şi a şezut[*] jos la intrarea în Enaim, pe drumul care duce la Timna, căci vedea că Şela se făcuse mare[**], şi ea nu-i fusese dată de nevastă.

** Prov 7:12 ** Gen 38:11 Gen 38:26*

15 Iuda a văzut-o şi a luat-o drept curvă, pentru că îşi acoperise faţa.
16 S-a abătut la ea din drum şi a zis: „Lasă-mă să mă culc cu tine!” Căci n-a cunoscut-o că era noră-sa. Ea a zis: „Ce-mi dai ca să te culci cu mine?”
17 El a răspuns: „Am să-ţi trimit un ied din turma mea.” Ea a zis: „Îmi dai un** zălog până îl vei trimite?”*

** Ezec 16:33 ** Gen 38:20*

18 El a răspuns: „Ce zălog să-ţi dau?” Ea a zis: „Inelul tău, lanţul tău şi toiagul pe care-l ai în mână.” El i le-a dat. Apoi s-a culcat cu ea şi ea a rămas însărcinată de la el.*

** Gen 38:25*

19 Ea s-a sculat şi a plecat; şi-a scos marama şi s-a îmbrăcat iarăşi în hainele de văduvă.*

** Gen 38:14*

20 Iuda a trimis iedul prin prietenul său Adulamitul, ca să scoată zălogul din mâinile femeii. Dar acesta n-a găsit-o.

21 A întrebat pe oamenii locului şi a zis: „Unde este curva aceea care stătea aici, la Enaim, pe drum?” Ei au răspuns: „N-a fost nicio curvă aici.”

22 Adulamitul s-a întors la Iuda şi i-a spus: „N-am găsit-o şi chiar oamenii de acolo

au zis: ‘N-a fost nicio curvă aici.’”
23Iuda a zis: „Ţină ce a luat, numai să nu ne facem de râs. Iată, am trimis iedul acesta, şi n-ai găsit-o.”
24Cam după trei luni, au venit şi au spus lui Iuda: „Tamar, noră-ta, a curvit şi a rămas chiar însărcinată în urma curvirii ei.” Şi Iuda a zis: „Scoateţi-o afară ca să fie** arsă.”*

** Jud 19:2 ** Lev 21:9 Deut 22:21*

25După ce au scos-o afară, ea a trimis să spună socrului său: „De la omul acela ale cui sunt lucrurile acestea am rămas eu însărcinată; vezi, te rog, ale cui sunt inelul***

acesta, lanţurile acestea şi toiagul acesta.”

** Gen 37:32 ** Gen 38:18*

26 Iuda le-a cunoscut şi a zis: „Ea este mai puţin vinovată** decât mine, fiindcă n-am dat-o† de nevastă fiului meu Şela.” Şi nu s-a mai împreunat†† cu ea de atunci.*

** Gen 37:33 ** 1 Sam 24:17 † Gen 38:14 †† Iov 34:31 Iov 34:32*

27 Când i-a venit vremea să nască, iată că în pântecele ei erau doi gemeni.

28 Şi, în timpul naşterii, unul a scos mâna înainte; moaşa i-a apucat mâna şi a legat-o cu un fir roşu, zicând: „Acesta a ieşit cel dintâi.”

29 *Dar el a tras mâna înapoi şi a ieşit frate-său. Atunci, moaşa a zis: „Ce spărtură ai făcut!” De aceea i-a pus numele Pereţ* (Spărtură).*

* Gen 46:12 Num 26:20 1 Cron 2:4 Mat 1:3

30 *În urmă a ieşit fratele lui, care avea firul roşu la mână; de aceea i-au pus numele Zerah (Cărămiziu).*

Iuda şi Tamar

1În vremea aceea, Iuda a părăsit pe fraţii săi şi a tras la un om din Adulam, numit Hira.*

** Gen 19:3 2 Imp 4:8*

2Acolo, Iuda a văzut pe fata unui canaanit, numit Şua**. A luat-o de nevastă şi s-a culcat cu ea.*

** Gen 34:2 ** 1 Cron 2:3*

3Ea a rămas însărcinată şi a născut un fiu, pe care l-a numit Er.*

** Gen 46:12 Num 26:19*

4A rămas iarăşi însărcinată şi a mai născut un fiu, căruia i-a pus numele Onan.*

** Gen 46:12 Num 26:19*

5A mai născut iarăşi un fiu, căruia i-a pus numele Şela; Iuda era la Czib când a născut ea.*

** Gen 46:12 Num 26:20*

6Iuda a luat întâiului său născut, Er, o nevastă numită Tamar.*

** Gen 21:21*

7Er, întâiul născut al lui Iuda, era rău înaintea Domnului, şi** Domnul l-a omorât.*

** Gen 46:12 Num 26:19 ** 1 Cron 2:3*

8Atunci, Iuda a zis lui Onan: „Du-te la nevasta fratelui tău, ia-o de nevastă, ca cumnat, şi ridică sămânţă fratelui tău.”*

** Deut 25:5 Mat 22:24*

9Onan, ştiind că sămânţa aceasta n-are să fie a lui,*

vărsa sămânţa pe pământ ori de câte ori se culca cu nevasta fratelui său, ca să nu dea sământă fratelui său.

** Deut 25:6*

10Ce făcea el n-a plăcut Domnului, care l-a omorât şi pe el.*

** Gen 46:12 Num 26:19*

11Atunci, Iuda a zis nurorii sale Tamar: „Rămâi văduvă în** casa tatălui tău până va creşte fiul meu Şela.” Zicea aşa ca să nu moară şi Şela ca fraţii lui. Tamar s-a dus şi a locuit în casa tatălui ei.*

** Rut 1:13 ** Lev 22:13*

Păcătuirea lui Iuda cu Tamar

12Au trecut multe zile şi fata lui Şua, nevasta lui Iuda, a murit. După ce au trecut zilele de jale, Iuda s-a suit** la Timna, la cei ce-i tundeau oile, el şi prietenul său Hira, Adulamitul.*

** 2 Sam 13:39 ** Ios 15:10 Ios 15:57 Jud 14:1*

13Au dat de veste Tamarei despre lucrul acesta şi i-au zis: „Iată că socru-tău se suie la Timna, ca să-şi tundă oile.”

14Atunci, ea şi-a lepădat hainele de văduvă, s-a acoperit cu o maramă, s-a îmbrăcat în alte haine şi a şezut jos la intrarea în*

*Enaim, pe drumul care duce la Timna, căci vedea că Şela se făcuse mare**, şi ea nu-i fusese dată de nevastă.*

** Prov 7:12 ** Gen 38:11 Gen 38:26*

15Iuda a văzut-o şi a luat-o drept curvă, pentru că îşi acoperise faţa.

16S-a abătut la ea din drum şi a zis: „Lasă-mă să mă culc cu tine!” Căci n-a cunoscut-o că era noră-sa. Ea a zis: „Ce-mi dai ca să te culci cu mine?”

17El a răspuns: „Am să-ţi trimit un ied din turma mea.” Ea a zis: „Îmi dai un** zălog până îl vei trimite?”*

** Ezec 16:33 ** Gen 38:20*

18El a răspuns: „Ce zălog să-ţi dau?” Ea a zis: „Inelul tău, lanţul tău şi toiagul pe care-l ai în mână.” El i le-a dat. Apoi s-a culcat cu ea şi ea a rămas însărcinată de la el.*

** Gen 38:25*

19Ea s-a sculat şi a plecat; şi-a scos marama şi s-a îmbrăcat iarăşi în hainele de văduvă.*

** Gen 38:14*

20Iuda a trimis iedul prin prietenul său Adulamitul, ca să scoată zălogul din mâinile femeii. Dar acesta n-a găsit-o.

21A întrebat pe oamenii
locului şi a zis: „Unde este
curva aceea care stătea aici,
la Enaim, pe drum?” Ei au
răspuns: „N-a fost nicio
curvă aici.”

22Adulamitul s-a întors la
Iuda şi i-a spus: „N-am găsit-
o şi chiar oamenii de acolo
au zis: ‘N-a fost nicio curvă
aici.’”

23Iuda a zis: „Ţină ce a luat,
numai să nu ne facem de râs.
Iată, am trimis iedul acesta,
şi n-ai găsit-o.”

24Cam după trei luni, au
venit şi au spus lui Iuda:
„Tamar, noră-ta, a curvit şi*
a rămas chiar însărcinată în

*urma curvirii ei.” Şi Iuda a zis: „Scoateţi-o afară ca să fie** arsă.”*

** Jud 19:2 ** Lev 21:9 Deut 22:21*

25După ce au scos-o afară, ea a trimis să spună socrului său: „De la omul acela ale cui sunt lucrurile acestea am rămas eu însărcinată; vezi, te rog, ale cui sunt inelul** acesta, lanţurile acestea şi toiagul acesta.”*

** Gen 37:32 ** Gen 38:18*

26Iuda le-a cunoscut şi a zis: „Ea este mai puţin vinovată** decât mine, fiindcă n-am dat-o† de nevastă fiului meu Şela.” Şi*

nu s-a mai împreunat†† cu ea de atunci.

** Gen 37:33 ** 1 Sam 24:17 † Gen 38:14 †† Iov 34:31 Iov 34:32*

27Când i-a venit vremea să nască, iată că în pântecele ei erau doi gemeni.

28Şi, în timpul naşterii, unul a scos mâna înainte; moaşa i-a apucat mâna şi a legat-o cu un fir roşu, zicând: „Acesta a ieşit cel dintâi.”

29Dar el a tras mâna înapoi şi a ieşit frate-său. Atunci, moaşa a zis: „Ce spărtură ai făcut!” De aceea i-a pus numele Pereţ (Spărtură).*

** Gen 46:12 Num 26:20 1 Cron 2:4 Mat 1:3*

30În urmă a ieşit fratele lui, care avea firul roşu la mână; de aceea i-au pus numele Zerah (Cărămiziu).

În Matei;1 găsim toată genealogia de la Avraam la Iisus. Chiar dacă a deranjat și va mai deranja pe mulți, adevărul este că în linia genealogică a lui Iisus sunt și țiganii, lucru știut de capii bisericii din timpul lui Iisus până astăzi, dar este ascuns. Scopul acestei cărți nu este să aducem nici cea

mai mică atingere imaginii Mântuitorului nostru Iisus, scopul este să arătăm genealogia țiganilor de la începuturi până în prezent.

Într-un text scris de Cornilescu (traducătorul Bibliei Neoprotestante) găsim scris:

„Cele 12 seminții ale lui Israel s-au împărțit în două împărății și anume:

1) *Împărăția Neamurilor compusă din cei doi fii ai lui Iosif, Efraim și*

Manase, fiii binecuvântați de Iacov, bunicul lor, fiind nepoții celorlalți 11 frați ai lui Iosif cei care l-au vândut.

2) Împărăția Iudeilor.

Acest Iuda este cel care s-a culcat cu nora sa Tamar și a avut doi fii cu ea pe Fares și Zerah. Din Fares a ieșit neamul țigănesc.

Primul care a intrat în Țara Canaanului cu Iosua se chema Caleb. Din Caleb au ieșit recabiții, cei care au locuit toată

viața lor în corturi. Ultimul care s-a născut din recabiți a fost împăratul David.

Și din seminția lui David după trup a ieșit Iisus.

Din cei 12 fii ai lui Iacov, Zabulon și Neftali au fost două seminții de țigani care au fost discriminați și marginalizați de ceilalți frați fiind chiar izgoniți din mijlocul lor, formând separat de ceilallți „Galileea Neamurilor”.

Când Iisus a propăvăduit pentru prima oară în

sinagoga iudeilor din Nazaret și a zis că „astăzi s-a împlinit aceste cuvinte” au căutat să-l omoare dar a fugit din mijlocul lor și s-a dus de-a locuit în corturile lui Zabulon și Neftali. Pentru asta i se zicea lui Iisus Galileeanul, pentru că făcea parte din acest neam de țigani.”

Nu este singurul text care face referire la acest lucru și pe parcursul acestei călătorii în trecut vom vedea genealogia mai multor familii care au

făcut parte din neamul țigănesc. Trebuie menționat faptul că lui Fares i se spunea și Pereț, poreclă primită de la moașa lui la naștere (Pereț înseamnă crăpătură) și din cauza crăpăturii mari făcută la naștere moașa i-a spus Pereți.

Fiul lui Fares, Esrom, în unele texte i se spune Hezrom, cert este faptul că în ambele variante numele se termină în rom și probabil țiganii și-au

luat mai târziu numele de rom.

Până la Galileea Neamurilor când erau deja bine definite triburile de țigani, pe parcursul celor patru sute de ani petrecuți în Egipt și după intrarea în Canaan, au existat sute de căsătorii mixte între evrei și țigani dar și cu alte neamuri. Copiii rezultați din căsătoriile mixte le spuneau „dom”, mai târziu le-au numit romi. Și în timpul zilelor noastre romii numesc

copiii rezultați din căsătoriile mixte „gajo” care în traducere înseamnă străin (din alt neam). Probabil și atunci cei care nu se năsteau din ambi părinți evrei îi numeau dom și nefiind considerați evrei sută la sută erau considerați străini. În continuare vom da câteva exemple de căsătorii mixte din care au ieșit mari conducători.

Moise a luat pe Sefora din neamul madianiților, Aaron, marele preot, fratele lui Moise, a luat

de soție pe Eliseba, fata lui Aminadab din neamul țiganilor, Boaz srtrăbunicul lui David a luat pe Rut din neamul moabiților, Iuda a luat pe fata lui Șua din neamul canaaniților. Hureum-Abi a fost fiul unei femei din tribul lui Dan și un tată Tyrian. Era meșter pentru lucrări în aur, argint, aramă și fier și a lucrat la construcția Templului lui Solomon. În timpul construcției Templului, Solomon a comandat numărătoarea străinilor

din țară, cei peste douăzeci de ani și erau 153.600.

Căsătoriile mixte au existat de mii de ani și vor mai exista până la sfârșitul veacurilor dar unele prejudecăți învechite au împărțit oameni în neamuri, caste, religii.

Dintre neamurile de țigani, recabiții au fost cei mai iubiți de Dumnezeu și a lăudat neamul recabiților, și le-a făcur o promisiune „Ionadab fiul lui Recab,

nu va fi lipsit niciodată de urmași care să stea înaintea mea.” (Ieremia;19). „Dumnezeu i-a spus apoi lui Ieremia să se ducă și să le spună oamenilor lui Iuda să învețe o lecție din ascultarea credincioasă a recabiților față de Ionadab.”(Ieremia;35:12-14).

„Recabiții erau un grup de oameni nomazi cunoscuți pentru regulile lor stricte de a se abține de la vin, de la construirea de case, de la

semănatul semințelor și de la plantarea viilor.” (Ieremia;35:8).

„Recabiții au fost credincioși în respectarea acestor reguli de-a lungul generațiilor din vremea lui Iehu până în vremea lui Ieremia peste două sute de ani(Regi;10:15).

Recabiții la origini erau cheniți și prin căsătoriile cu evreii și madianiții a apărut neamul recabiților, numiți și țigani.

În Biblie la Regi;10:15 găsim pe Ionadab un descendent al neamului recabiților, cel care l-a ajutat pe Iehu să scape Israelul de închinarea la Baal în vremea lui Ahab.

Tot din neamul recabiților a fost și Caleb, fiul lui Iefune, cel care a fost alături de Moise la conducerea poporului evreu de la ieșirea din Egipt până în Canaan. Caleb a făcut parte din cei doisprezece care au spionat Canaanul înainte de-al cuceri și tot el a

condus tribul lui Iuda în luptă. Tot din neamul recabiților a fost și Chenaz tatăl lui Otinel, cel care a cucerit multe cetăți din Canaan.

Nun a fost tot din neamul țiganilor si făcea parte din tribul lui Efraim.

În timpul șederii in Egipt, i s-a născut un băiat căruia i-a spus Hoșea (în traducere insemnă libertate). Acest băiat Hoșea a devenit încă din copilărie servitorul lui Moise (numeri 11;28). Pentru că Dumnezeu avea

planurile sale cu acest Hoșea, Dumnezeu a poruncit lui Moise să-i pună numele Ioshua (numeri 13;16).

Ioshua din postura de servitor l-a însoțit pe Moise pe Muntele Sinai și l-a așteptat la o oarecare distanță până ce acesta a primit Tablele Legii (exod 24;13) .

Tot din Biblie aflăm ca Ioshua a condus poporul evreu în lupta pentru cucerirea Canaanului și el a fost cel care a tras la sorți și a împărțit

pământurile Canaanului celor 12 seminții.

În numeri 14;6-9;30;38 gasim versetul : „Nu veți intra în țara pe care spusesem că vă voi da-o s-o locuiți, afară de Caleb, fiul lui Iefune și Ioshua fiul lui Nun”.

Salmon fiul lui Nahshan din tribul lui Iuda a fost tatăl lui Boaz și este străstrăbunicul lui David. A fost din neamul țiganilor din tribul lui Iuda din genealogia lui Fares si Esrom.

Șolman s-a căsătorit cu prostituata Rahav (după unele traduceri, Rahab) și a avut urmaș pe Boaz.

Rahav Hazona a fost o prostituată din Ierihon care a ascuns cele 2 iscoade trimise de Ioshua sa spioneze Ierihonul. Întreaga poveste o aflam din Biblie la Ioshua 2. Rahav este un personaj extraordinar, care a fascinat înțelepții din Talmud și istoricii. Ea este descrisă ca o femeie extrem de frumoasă și în Tratatul Meghila 15:A

este enumerată printre cele mai frumoase femei din lume. „Patru femei foarte frumoase au fost în lume: Sara, Rahav, Avigail, Ester”. Însă Talmudul nu se mulțumește doar cu această descriere și vorbește despre felul cum se făcea ea remarcată. „Rahav curvea prin numele ei, Yael prin vocea ei, Avigail prin memoria ei, Michael Bat-Șaul prin apariția ei”. Rahav la vârsta de cincizeci de ani s-a

convertit și a făcut o adevărată căință și a devenit o persoana credincioasă. În Talmud găsim urmatoarea rugăciune a lui Rahav: „Stăpâne al Universului! Am păcătuit cu trei lucruri: cu ochiul, cu coapsa și cu stomacul. Iartă-mă datorită acestor trei lucruri: frânghia, fereastra și zidul, iartă-ma pentru că am practicat prostituția, pentru că mi-am pus viața in pericol atunci când am tras funia pentru

iscoadele de pe fereastră pe zid”.

Urmărind întregul parcurs al popoarelor din Vechiul Testament observăm că în timpul foametei din Canaan au migrat în Egipt alături de evrei și cheniți, madianiți și alte triburi ș i în timpul robiei din Egipt în cei patru sute de ani, din spița lui Fares, datorită multelor căsătorii mixte au apărut mai multe generații de țigani în toate triburile lui Israel.

Căsătoriile mixte au urmat și după ce s-au stabilit în Țara Făgăduinței fără să existe prejudecăți. Prejudecațiile au început sa apară în timpul lui Roboam când datorită luptelor pentru putere s-au separat în Regatul de Nord și Regatul de Sud, cei din Sud numindu-i pe cei din Nord necredincioși. Singurele triburi de țigani acceptate de cei din sud a fost tribul recabiților pentru că au ținut cont de

promisiunea făcută de Dumnezeu recabiților.

După moartea regelui Solomon, Ieroboam, fiul lui Nabat, un fot funcționar al lui Solomon, s-a revoltat împotriva regelui Roboam, fiul lui Solomon și impreună cu cele 10 triburi a format Regatul de Nord numit Israel. Ieroboam a fost numit regele Israelului.În sud a rămas rege Roboam cu cele 2 triburi ale lui Iuda și Beniamin și au numit regatul Iudeea.

Cele doua regate s-au luptat între ele șaizeci si cinci de ani sub mai mulți regi, au făcut diferite alianțe cu regatele vecine până in 722 î.Hr., când Imperiul Asirian sub conducerea regelui Țiglatpalasar al III-lea cucerește Regatul de Nord și deportează o mare parte a populației ducând-o în diverse provincii asiriene. În locul lor au adus populație din provinciile asiriene.

Cele zece triburi ale lui Israel deportate nu s-au

mai intors niciodata acasă și sunt numite de istorici: „cele zece triburi pierdute”. Între aceste triburi au fost și triburile de țigani despre care vom vorbi în continuare. Aceste triburi nu au fost cu adevărat pierdute și au fost identificate de istorici.

Unul dintre triburi au fost paștunii cei care trăiesc în Afganistan, deci putem afirma că pastunii sunt rude ale țiganilor. Căutând în istoria paștunilor vom găsi multe

asemănări cu țiganii în ceea ce privește : portul, tradițiile, asemănări fizice și soarta zbuciumată.

Un alt trib a fost identificat ca strămoșii indienilor din America. Atunci când europenii au ajuns în America și s-au uitat la populația băștinșă au fost convinși că au găsit triburile pierdute din Israel. La o privire mai atentă conexiunile sunt uluitoare.

Joseph Riverwind, liderul națiunii indienilor Arawak din America de Sud și

Caraibe cântă:„ Shema, shema, rayene, poposka hoya yah” care în traducere înseamnă „Ascultați, ascultați oameni, pe măsură ce vă adunați împreuna, vom dansa în fața Creatorului.”

Acest cântec se aseamana mult cu rugăciunea evreiască Shema care înseamna „Ascultați”.

Pentru ameridianul Riverwind legătura dintre americanii nativi și Iudaism este clară. El spune : „ În rândul

poporului meu numele nostru este vechi pentru Dumnezeu este Yah Yah Spiritul suprem al spiritelor, foarte asemănător cu Yahvet (Ieh.ova). Printre strămoșii soției mele, Anikitu Wah (Cheroke) ei l-au numit pe Dumnezeu Yahe Wah. Iar asemănările nu se opresc aici, au purtat o arcă, șapte sărbatori au ținut, o zi de odihna, cea de a șaptea a săptămânii și nu au mâncat porc”.

Există multe legende care afirmă că idienii din America sunt urmașii triburilor lui Israel. Chiar dacă nu există documente scrise Pietrele Nevarc sunt artefacte descoperite în 1860 într-un vechi grup de movile ameridiene de înmormântare de lângă Nevark Ohio. Similar cu „Piatra Decalogului”, Pietrele Nevark sunt inscripționate cu versete biblice in ebraică.

Vorbind despre cele zece seminții ale lui Israel

aparent pierdute, observam că odata cu trecerea timpului apar dovezi ale prezenței acestora si în nordul Indiei.

Despre țiganii ajunși in India găsim în „Cartea lui Tobit” unde descrie perioada exilului în provinciile asiriene, locuri și rude ale neamului său. Tobit era țigan din tribul lui Efraim.

Din cartea lui Tobit, cartea apocrifă, din Biblie și din surse extra-biblice vom înțelege exilul

țiganilor exportați în Imperiul Asirian.

Deportarea populației din Israel a fost făcută în mai multe etape de regi asirieni.

Din Cartea lui Tobit aflăm că nu toți israeliți au fost tratați precum sclavi și au fost integrați în populația imperiului. Din cartea aflăm că în rândul israeliților deportații din Halah erau mulți meșteșugari care au contribuit la construirea orașului Dur-Sarrukim. Din lista rațiilor aflăm că

răsplățile nu erau egale, mărimea lor depinde de priceperea muncitorilor.

Din „Textele Construcției” rezultă că guvernatorilor l-i s-a repartizat sarcini precise, așa încât clădirea noii capitale alui Sargon al II-lea, să se încheie cu succes. Nu toți deportați lucrau la construcția noii capitale, unii dintre ei lucrau în agricultură, fiindu-le încredințate ferme și pământ aflat în proprietatea împăratului, a înalților funcționari ai

statului sau a preoțimii. A doua cetate în care au fost deportați evreii a fost Gazan situată pe râul Habor.

După părerea lui Lawson K. Younger Jr., modul de viață al fiecărui deportat era determinat de condiția socială anterioară cât și de meseria cunoscută.

Stephanie Dalley Susține că urmare a unei analize a unui document asirian administrativ, numit „Lista cailor”, existența

unor vizitii israeliți în armata asiriană.

În timpul împăraților Țiglath-Pieleser al III-lea și Sargon al II-lea, recrutarea unor soldați neasirieni în armată devenise o practică neobișnuită. Deci armata asiriană ajunsese să aibă un caracter multinațional. Tot din textele asiriene cunoscute că cel puțin o cincime din soldați lui Sargon al II-lea purtau nume semitice.

În una dintre inscripțiile rămase de la Sargon al II-lea găsim textul:

„Le-am impus impozite și taxe precum cel plătite de către asirieni.”.

Din toate documentele este clar că împărații asirieni au dorit să asimileze populația popoarelor cucerite și în mare parte au reușit. Neamurile de țigani aduse din Israel erau meșteșugari, artiști sau soldați, și s-au integrat ușor în populația asiriană. Trebuie să reținem faptul

că nu toți israeliți au fost deportați, din unele documente reiasă că numărul celor deportați a fost 127.000.

Din Biblie aflăm (Împărați;17:24) că împăratul Asiriei a trimis oameni din Cuta, Ava, Hamat și Sefarhai, să locuiască în Samaria. Acești străini au creat legături de căsătorie cu populația israelită provenită din triburile lui Manase și Efraim și au format poporul samaritean, neam de

țigani care au trăit mult timp în dușmănie cu iudeii, fiindcă îi considerau un popor păgân. Aceștia adoptaseră mult din religia imigranților veniți și de închinau la idoli.

Samaritenii nu erau primiți să se închine în Templul din Ierusalim și au fost nevoiți să își construiască un templu al lor pe muntele Ghizim. Acești țigani din Samalia au fost mult timp marginalizați cu toate că proveneau din seminția

lui Iacov, până în timpul lui Iisus când a predicat în Samalia.

Nu doar samaritenii și-au părăsit credința și s-au închinat la idoli. Dacă ne uităm în istoria poporului evreu vom vedea că toate triburile evreilor s-au lăsat influențate de alte religii și de aceea au fost pedepsite de Dumnezeu.

Împărații asirieni au reușit să-ți păstreze dominația asupra popoarelor cucerite de-a lungul timpului fie prin câștigarea loialității prin

acordarea de privilegii fie prin forța armelor.

În 627 î.Hr. a murit ultimul mare conducător, împăratul Assurbanibal, și babilonienii s-au răzvrătit sub conducerea lui Nabopolassar și în alianță cu Mezii în 612 î.Hr. au distrus Nimive, capiatala Imperiului Asirian. După o mie de ani de la domnia ultimului mare rege, Hammurabi, Babilonul câștigă supremația și se înființează Imperiul Neo-Babilonean.

În 587 î.Hr. Nebucodneţar al II-lea, regele Imperiului Neo-Babilonean, cucereşte Iudeea, distruge Templul luiSolomon şi zidurile Ierusalimului şi deportează o parte a populaţiei, în special meşteşugari şi cărturari la Babilon.

Odată cu aceste deportări ajung în Babilon şi triburile de ţigani din Iudeea precum şi cei care fugiseră din Israel în Iudeea.

Evreii deportați în Babilon au trăit la fel ca cei deportați în 722 î.Hr. din Israel, însă după șaptezeci de ani de exil Cirus cel Mare le-a permis iudeilor să se întoarcă în Ierusalim și să le clădească Templul.

În decursul a aproximativ două sute de ani țiganii au cunoscut stăpânirea a trei mari imperii: cel Asirian, Babilonian și cel Persan.

Sub conducerea lui Cirus, Imperiul Persan și-a întins stăpânirea până în

nordul Indiei astfel țiganii care erau soldați, meșteșugari în făurirea armelor și îngrijitori de cai au ajuns în India alături de armata Persană. Și regele Darius a avut câteva campanii de cucerire în India și la fel țiganii care făceau deja parte din Imperiul Persan, au fost alături de armată.

La apogeul întinderii teritoriale al Imperiului Persan, acesta cuprindea: Iranul, Afghanistanul, Irakul, Turcia, Siria,

Egiptul, Israelul, Libanul, Cipru, Bulgaria, Grecia, Arabia Saudită, Libia, Sudanul de Nord, Asia Centrală, nordul Indiei și o parte din China.

Pe lângă faptul că era un strateg militar fără egal, Cirus era recunoscut pentru talentul remarcabil în care guverna poporul său și pe cei cuceriți pentru toleranța religiilor și obiceiurilor locale.

Imperiul Persan a permis conducătorilor ținuturilor cucerite să conducă în

continuare sub guvernarea persană și astfel teritoriile cucerite au devenit loiale imperiului.

Pentru a înțelege în totalitate parcursul țiganilor, trebuie să înțelegem întreaga scenă politică a vremurilor.

Așa cum am văzut până acum, triburile de țigani descendenți din triburile evreiești, ajung în mai multe valuri alături de alte popoare sub stăpânire asiriană, babiloniană și persană.

În această perioadă, Imperiul Scit crește și își întinde granițele între China, India și Europa de est, devenind o amenințare pentru toate popoarele vecine.

Numele de sciți era folosit de scriitorii antici pentru a denumi mai multe popoare nomade așa că totalitatea sciților de care se vorbește, trebuie considerat un conglomerat de popoare.

De la Herodot aflăm că sciții erau numiți în mai multe feluri, în funcție de

zonele din care proveneau. Erau sciți regești, sciți saka sau sciți socoliti. Din rândul sciților saka făceau parte și triburile țigănești.

Sciti saka erau acele triburi scite care au format regatul Indo Scit,despre care vom vorbi mai târziu.

Tot din izvoare istorice aflăm că în 339 î.Hr., o armată condusă de regele Ateus a încercat să jefuiască teritoriile de la

Sudul Dunării dar armata lui a fost zdrobită de armata macedoneană al regelui Filip al II-lea. Ateus a murit în luptă și mii de sciți au fost luați prizonieri. Mai târziu vom găsi în descrierea luptei lui Alexandru Macedon cu regele Porus al Indiei, grupul de sciți care făceau parte din armata macedoneană.

Cultura sciților a influențat multe popoare cu care s-au intersectat datorită stilului nomad de viață.

De la prizonierii țigani (cei care au fost luați prizonieri în timpul luptelor cu Cirus și Darius) au învățat o serie de meșteșuguri precum prelucrarea metalelor, există în multe muzee din lume colecții de bijuterii și obiecte de aur, turnate de meșterii țigani, rămase de la sciți,

Din descrierile mai multor istorici vedem asemănări care există și astăzi la țigani.

Istoricii descriau unele triburi de sciți că purtau

haine colorate, practicau vrăjitoria, erau crescători de cai și călăreți fără egal, iubeau aurul și erau meșteri în prelucrarea bijuteriilor. Sunt multe asemănări între sciți și țiganii de astăzi.

Nu toate triburile de țigani au fost integrate în imperiul scit, mai departe vom vedea ce sa întâmplat cu celelalte triburi ajunse în India alături cu armata lui Cirus și Darius.

India a prezentat un interes pentru toți marii

conducători, însă doar puțini au reușit să cucerească teritorii din India și mai departe vom analiza doar războaiele în care au fost implicate triburile de țigani.

Istoria Indiei este fascinantă , se întinde cu nouă mii de ani în urmă, este locul unde au apărut mai multe religii dar probabil despre istoria Indiei vom vorbi în altă carte.

Începând cu 550 î.Hr., odată cu invaziile altor popoare, s-au dezvoltat și

alte forme de comunități care au dat naștere la diferite regate și republici cunoscute sub numele de Mahajanapades. Pentru că pe noi ne interesează traseul țiganilor și dezvoltarea triburilor de țigani, vom insista pe partea de nord a Indiei, unde există documente că au trăit triburile de țigani.

Alexandru Macedon, datorită orgoliului său nemărginit își propusese să cucerească întreaga

lume și după cucerirea Imperiului Persan, Își propune să cucerească întreaga Indie. În primăvara anului 326 î.Hr., Alexandru pornește spre India, un teritoriu total necunoscut lui și soldaților săi. Alexandru cel Mare ajunge cu întreaga sa armată și flotă pe malul Hydaspesului unde îl aștepta regele Porus cu armata sa însumând cinzeci de mii de oameni și două sute de elefanți echipați pentru luptă.

După o luptă grea datorită strategiei militare ale lui Alexandru reușește să învingă armata regelui Porus și în semn de respect pentru vitejia de care a dat dovadă Porus este numit Satrap al Imperiului Macedonean peste întreg teritoriul Punjabului.

După cucerirea Punjabului, Alexandru cel mare a vrut să înainteze pentru cucerirea celorlalte regate dar soldații săi îngroziți de ferocitatea elefanților, de

climă și de boli refuză să înainteze. Alexandru hotărăște să se întoarcă însă pe drumul de întoarcere pierde trei sferturi din armată din cauza foametei și a bolilor. Uni istorici spun că Alexandru i-a pedepsit intenționat pentru nu au vrut să-l urmeze în cucerirea și celorlalte regiuni din India conduse de alți regi indieni.

La 10 iunie 323 î.Hr, Alexandru Macedon în vârstă de 32 ani moare la Babilon, despre moartea

lui există mai multe teorii.

Despre regele Porus știm foarte puțin pentru că majoritatea textelor în care se vorbește despre el fac referire la lupta purtată cu Alexandru Macedon. Din textele istorice știm că Porus era un bărbat viteaz, orgolios foarte înalt (măsura peste 2 m) și era născut în teritoriul Punjab. Știm faptul că în acea perioadă în Punjab, locuitorii erau majoritari țiganii, este

posibil ca și Porus să fi avut origini țigănești.

Dupa moartea lui Alexandru
Macedon ,diadochii isi impart imperiul intre ei si pentru cateva luni situatia imperiului ramane stabila timp in care fiecare diadoch a cautat sa –si intareasca pozitia.

Dupa mai multe lupte si unele intelegeri intre diadochi care au durat trei ani imperiul construit de Alexandru se prabuseste.

Lupta intre diadochi dureza patru zeci de ani si in urma acestor razboaie se formeaza trei imperii.

Imperiul Seleucid cuprindea
Persia ,Babilonia si Asia Mica.

Imperiul Ptolomeilor cuprindea Egiptul si Imperiul Antigonit cuprinda Grecia siMacedonia.

Imperiul Seleucid a luat numele de la Seleucus,un general al lui

Alexandru ,care se afirmase in timpul campaniei lui Alexandru in India.

Acest Seleucus a pus bazele Imperiului Seleucit (312-63 î.Hr.).

In cei patruzeci de ani in care diadochii s au luptat intre ei ,multe din satrapiile infintate de Alexandru ,si au castigat independenta.La fel s a intamplat si cu satrapiile din India ,unde Chandragupta infinteaza Imperiul Maurya.

Chandragupta (321-297) IHR ,a domnit peste tot nordul Indiei.Fiul sau Bindusara (298-272)IHR,a extins imperiul in aproape toata India,dar apogeul Imperiului Mauryan a fost in timpul regelui Ashoca cel Mare (268-232)î.Hr. Dupa moartea lui Ashoca impriul s a destramat in mai multe regate mai mici.In anii 311-304 ,Seleucus incepe o campanie militara in Asia Centrala si ajunge pana in India unde se lupta cu

regele indian Chandragupta unde castiga teritoriile indiene pirdute dupa moartea lui Alexandru.

Dupa aceasta victorie isi ia numele de Seleucus Nicador ,care in traducere inseamna „invingatorul”.

După moartea lui Seleucus Nicador datorită succesorii săi pierd unele satrapii.

La fel s-a întâmplat și cu Aracedes care observând slăbirea imperiului a

invadat satrapia Parția unde a pus bazele Imperiului Part și a dinastiei Arsacide care mai târziu va forma Imperiul Parto-Indian.

Fiind constient de putrerea Imperiului Mauryan ,Seleucus Nicador ,incheie o pace cu regele Chandragupta in care ii cedeaza regelui indian
satrapiile :Gandhara ,Ged rasia si Arachasia in scimbul a cinci sute de elefanti de razboi si promite casatoria fiicei

sale Helena cu regele indian.

Despre originile lui Chandragupta si evolutia sa istoricii se contrazic intre ei ,dar cu totii sunt de acord ca este fiul unei tiganci Mura care era imblanzitoare de pauni.

In (Sharma 99 si Tripathi146 texte despre originea regelui Chandragupta),afirma ca viitorul rege facea parte dintr o familie obisnuita care apartinea clanului Morya din casta Kshatrya casta de razboinici.

Sunt legende care spun ca l a intalnit pe Alexandru Macedon si a obtinut de la acesta permisiunea de a servi in armata macedoneana ,pentru a invata modul de razboi macedonean. Si Plutarh mentioneaza intalnirea lui Chandragupta cu Alexandru insa acesta are o alta teorie in care spune ca tanarul indian a fost refuzat.

Kautilya a fost un profesor din timpul invaziei

macedonene .Acesta va deveni mai tarziu ministrul si sfatuitorul regelui Chandragupta pt tot restul vietii si va scrie un tratat despre economie care il vor adopta multe state.

O legenda spune ca acest Kautilya a dat peste un baiat dint un sat ,care chiar intr un joc arata calitatile de a fi un mare rege. Kautilya a decis sa devina protectorul lui si dupa ce a cerut permisiunea sefului de trib si a mamai lui Mura ,l

a luat cu el sa l antreneze pentru rolul sau de viitor rege.

Marele rege a murit la varsta de patruzeci si trei de ani in urma unui post prelungit prin infometare. Iau urmat fiul Blindusara si nepotul Ashoka care au dezvoltat impriul.

După moartea lui Asoka imperiul se fragmentaza, în mai multe republici sub conducere indiana sau greceasca.pr

In 255IHR Diodotus satrap al Bactriei

porneste o revolta impotriva Imperiului Seleucid si se autoproclama rege al Bactriei ,punand bazele Regatului Bactrian. In aceasta perioada incepe si un razboi civil intre regii indieni din dinastia Maurya aliații grecilor si dinastia Sunga. Apollodotus regele bactrian intervine si separa Regatul Bactrian in doua ,partea de vest ramna Regatul Bacttrian si partea de est Regatul Indo –Grec.

In timpul celor doua secole ale domniei regilor indo –greci s au combinat limbile si simbolurile grecesti si indiene .

Etnia unui indo grc putea fi hibrida .Sunt multe exemple chiar si la familii regale. Demetrius care era grec doar pe jumatate din partea tatălui.

Nu știm cu certitudine când a apărut limba romanii ,dar sunt multe cuvinte grecești în romani și vom da doar doua exemple cinci în ambele limbi e

panchi ,patruzeci e saranda.

Nu vom face o analiza lingvistica si vom continua sa prezentam în ordine cronologica amestecarea popoarelor în India ,în ceea ce privește tiganii.

Timp de doua secole au existat multe războaie între cele doua regate Greco -Bactrian si Indo - Grec alternând victoriile

Aceste războaie a facut sa slăbească puterea celor doua regate si un trib de

sciti proveniți din seminția lui Manase ,trib de tigani care a făcuse parte din armata persană si migra între Afganistan și Pakistan ,invadează partea de vest a Pungeabului .

Se stabilesc acolo și pun bazele Imperiului Scito - Indian ,în jurul anului 90 IHR ,sub conducerea lui Maeus.

Mahabharata menționează despre o întreagă regiune locuită de Sakas numită Sakadwipa la nord-vestul

Indiei antice. Acolo, în acea regiune, sunt multe provincii încântătoare în care Shiva este venerat și acolo reparați Siddhas , Charanas și Devas . Oamenii de acolo sunt virtuoși și toate cele patru ordine sunt devotate ocupaţiilor lor respective. Nu se vede nici un caz de furt acolo. Eliberați de decrepitudine și moarte și înzestrați cu viață lungă, oamenii de acolo cresc ca râurile în timpul sezonului ploilor. Râurile

de acolo sunt pline de apă sfântă , iar Ganga însăși, distribuită așa cum a fost ea în diverși curenți, este acolo ca Sukumari, și Kumari, și Seta, și Keveraka, și Mahanadi și râul Manijala, și Chakshus și râul Vardhanika. , acestea și multe alte râuri cu mii și sute, toate pline de apă sfântă, sunt acolo. Este imposibil să relatăm numele și lungimile râurilor. După cum au auzit toţi oamenii de acolo, în acea regiune a

Saka, sunt patru provincii sacre. Ei sunt Mrigas, Masaka, Manasa și Mandaga.

Tot în Mahabharata găsim și versetul profetic:

„Regii Mlechha (barbari) ai Shakas, Yavanas, Kambojas, Bahlikas, vor conduce pământul fără dreptate.”.

Saka sau Sahakas sunt denumiri pentru triburile de țigănești de sciți din India și găsim mențiuni despre ei în: Puranas,

Manusmrti, Ramayana, Mahabharata, Mahabhasya.

Imperiul Indo-Scit a continuat să-și mărească teritoriile până la începuturile secolului I d.Hr..

Potrivit lui Isidor din Kharax, granițele lor de est se întindeau până la Alexandria Caucazului și la sud Arachosia.

Triburile țigănești Saka în timp au asimilat și alte triburi aliate precum triburile Medii, Xantihii și Masagetae.

Asa cum am văzut pana acum în jurul anului 100 IHR,nordul Indiei ,era populat de tigani in cele trei regate formate , Scit ,Bactrian si Indo Grec .

Dacă în cele grecesti tiganii erau amestecați cu grecii în Regatul Scit erau marea majoritate tigani.

Nu numai în nord erau tigani pentru ca asa cum am spus , după fărâmițarea Imperiului Maurya ,s au format mai multe regate si republici

independente majoritatea conduse de tigani.descendenti ai lui Chandragupta.

Aceste republici erau situate în nord și centrul Indiei.Dea lungul timpului au fost mai multe lupte între aceste republici ,puterea alternând în funcție de aliațele care le făceau.

Tiganii Saka își mareau teritoriile de la an la an crescânde influenta în zona.

În jurul anului 10 IHR,un trib din China ,în urma luptelor cu alte triburi chinezești, este alungat și ajunge în partea de nord a Indiei.

Acest trib
Yuezii ,invadează teritoriile ocupate de Saka și ocupa o parte unde se stabilesc și pun bazele Imperiului Kusan.

Au dominat peste doua secole nordul Indiei, timp în care s au amestecat cu populația conlocuitoare.

Este mai puțin cunoscut faptul ca și în prezent în China trăiesc un număr însemnat de tigani ,urmasi ai Imperiului Kusan.

Tiganii din China trăiesc în sudul tarii și sunt cunoscuți sub numele de populația Zhuang.

Sunt mari iubitori de dans și cântec și zona unde locuiesc i se mai spune și „Marea de cantec”.

Imperiul kusan a influențat

cultura ,traditiile și religia în India, datorită contactelor cu China și Imperiul Roman.

Kushani au cucerit teritorii de la toate regatele vecine și pe conducătorii locali i-au numit satrapi.

Satrapii au condus în continuare subguvernarea Imperiului Kushan.

Sub conducerea regelui Kanishaka I imperiul se dezvoltă și adoptă limbă oficială limba greacă

chiar dacă popoarele imperiului vorbeau limba proprie.

După moartea lui Kanishaka I găsim în documente tot mai multe nume indiene ale succesorilor săi.

În jurul anului 270 d.Hr. Kushani pierd teritoriile din câmpia Gange și regele Gupta pune bazele Imperiului Gupta.

Imperiul Kushan va dispărea în 375 d.Hr. când ultimele satrapii au fost cucerite de Sasazini.

Așa cum am văzut până acum, la începutul mileniului I, țiganii erau răspândiți pe aproape toată suprafața Indiei făcând parte din diferite regate sau republici.

Timp de secole, aceștia au luptat alături de armatele din care făceau parte, fapt care a făcut să se dezvolte o elită de luptători, proveniți din familii nobile numiți rajputi.

-

Rajput, în traducere înseamnă fiu de rege. Nu știm cân și-au luat aceste nume dacă s-au gândit că sunt urmașii Regelui David și Solomon sau se refereau doar la faptul că sunt urmașii regilor din dinastia Maurya și a celorlalți regi indieni.

Nu știm sigur dacă Iisus s a intalnit cu tiganii din triburile rajput ,dar unificarea lor coincide cu calatoria lui Isus în India.

Stim cu toții ca în Biblie lipsesc optsprezece ani din viata lui Isus. Cu

toate ca exista documente ale acestor ani petrecuți în India , Biserica Creștină continua sa nege aceste documente .De ce se intampla acest fapt ? Oare pentru a nega apartenenta lui Isus de neamul tiganesc? Tocmai pentru ca mai multe Biblii și texte apocrife nu au fost acceptate vom studia și alte documente.

În 1887 un corespondent de război rus, Nicholas Notovitch, a susținut că aflându-se la Mânăstirea

Hermis din Ladakh, a aflat despre un document numit *„Viața Sfântului Issa, cel mai bun dintre fiii oamenilor”. Isa fiind numele arab al lui Iisus în Islam.*

Potrivit sulurilor, Isus a abandonat Ierusalimul la vârsta de treisprezece ani și a plecat și a plecat spre Sindh, *„intenționând să se perfecționeze în înțelegerea divină și să studieze legile marelui Buddha.”*.

A traversat Punjabul și a ajuns la Puri Jagannath

unde a studiat Vedele cu preoții brahmani. A petrecut șase ani în Puri și Rajgirh lângă Nalanda, vechiul sediu al învățăturilor hinduse. Apoi a plecat în Himalaya și a petrecut ceva timp în mânăstirile tibrtane, studiind buddhismul și în prin Persia s-a întors la Ierusalim la vârsta de douăzeci și nouă de ani.

Un învățat indian Swami Abhedananda susține povestea lui Notovich după ce a studiat și el vechile manuscrise. Și

liderul spiritual indian Sribarati Krishna spunea în 1959 într-un interviu:

„Acesta este adevărul. Am studiat vechile documente de la Tempul Puri Jaggannath care confirmă aceste fapte. El a fost cunoscut ca Issa și o mare parte din timpul petrecut în India, a stat la Templul din Jaggannath. Când s-a întors în ținuturile de unde provenea, El și-a expus învățăturile, care sunt cunoscute astăzi ca fiind creștine.

Perioada din India nu a fost lipsită de incidente. Pentru că a dezvăluit castelor inferioare din tainele scrierilor sfinte, preoți și războinici au plănuit să-L condamne pe Issa la moarte, dar acesta a fost avertizat de către susținătorii săi și a scăpat.

A locuit în mai multe orașe din India: Rajagtida, Benares, Gautamides locul de naștere al lui Buddha, a coborât în valea Rajputanei și s-a

îndreptat către Apus predicând diverselor popoare

Notovich susținea că însuși Dalai Lama i-ar fi arătat doă cărți vechi legate în piele care conțineau povestea vieții lui Issa, scrisă în limba vechilor călugări budiști și ar fi vorba despre un texte alcătuit din 244 de versete împărțite în 14 capitole.

Misterioasa carte păstrată de tibetani ar fi conținut și întâmplări similare celor din Vechiul

și Noul Testament, dar și relatări despre Issa.”.